

پنجشنبه 5 اردیبهشت 1398 - 19 شعبان 1440 - 25 آوریل 2019

شکست حمله نظامی آمریکا به ایران در طیس به علت طوفان شن (1359ش)

شکست حمله نظامی آمریکا به ایران در طیس، به علت طوفان شن، (1359ش)،

آمریکا پس از سرخوردگی در جریان گروگان‌گیری؛ گری جاسوسانش در سفارت این کشور از سوی دانشجویان مسلمان پیرو خط امام و ناامیدی از پیروزی در این جریان به وسیله فشار سیاسی و تحریم اقتصادی، درصدد حل این قضیه از طریق نظامی درآمد. دولت کارتر بر اساس نقشه‌های؛ ای بسیار محرمانه جهت آزادی گروگان‌ها؛ در 5 اردیبهشت سال 1359 شمسی با تعدادی هواپیمای نظامی و 20 هلی‌کوپتر، حمله خویش را به ایران تازه از بند رها شده، آغاز کرد. این هواپیماها و هلی‌کوپترها که حامل موتورسیکلت، جیب نظامی، توپ، مسلسل و مهمات لازم بودند، در صحرای طیس فرود آمدند تا از آن مکان، عملیات آزادسازی گروگان‌ها را آغاز نمایند. با وجود تجهیزات فراوان، کماندوهای ماهر و آموزش دیده، برنامه‌ریزی دقیق حمله، عدم وجود مانع و غفلت نیروهای اطلاعاتی ایران، این بار دست غیبی امداد الهی از آستین شن‌ها؛ صحرای طیس بیرون آمد و شکستی سخت و مفتضحانه را نصیب ابرهه؛ صفتان آمریکایی کرد. ماجرای طیس یکی از رسواترین شکست‌ها؛ توطئه‌ها؛ های امپریالیسم آمریکا علیه انقلاب اسلامی ایران است. بدون شک حادثه طیس و شکست مزدوران آمریکایی علی‌رغم مجهز بودن به پیشرفته‌ترین وسایل و تجهیزات روز، یکی از معجزات بزرگ قرن به شمار می‌آید. واقعه این روز، نه تنها یک اتفاق ساده، زودگذر و فراموش شدنی نبود، بلکه تمثیلی است ماندگار و همیشگی برای کسانی که با چشم دل خویش، جز آنچه هست می‌بینند و تذکری است برای اثبات قدرت تامة الهی و سستی کید دشمنان خدا. هفده غم‌ناک؛ ی "نه"، مضطربة؛ به فرمانده، نام نگ اسلام (ص)، (6 ق)،

بنی؛ مطلق تیره؛ ای از قبیله؛ ی خزاچه می‌باشند که با قریش هم جوار بودند. آنان قصد داشتند با تهیه؛ ی سلاح و نیرو، مدینه را به محاصره درآورند. پیامبر اسلام (ص) همچون مواقع دیگر، برای خاموش کردن نطفه؛ ی فتنه، با یاران خود به سوی قبیله بنی؛ مطلق حرکت کرد و در کنار چاه "مرسیع" با آنان روبرو گردید و پس از نبردی، سپاه دشمن را پس از دادن 10 کشته متفرق کرد. سقوط اخب، دولت اسلامی، اما در "غناطه" توسط سباهیان پادشاه اسپانیا (1492م)

پس از ظهور دین مبین اسلام و در پی گسترش آن در نواحی غرب آسیا و شمال آفریقا، سپاهیان اسلام از طریق تنگه جبل؛ الطارق وارد منطقه جنوب غربی اروپا شدند و این ناحیه به مدت هشت قرن تحت نظر خلفای اسلامی قرار داشت. این ناحیه که امروزه اسپانیا می‌باشد در آن زمان اندلس نامیده می‌شد. با گذشت زمان، مسیحیان اسپانیا به کمک دیگران زمینه ترویج فساد را در بین مسلمانان به وجود آوردند و سرزمین اندلس را از دست مسلمانان خارج ساختند. در این هنگام عده بسیاری از مسلمانان از شهرهای اسپانیا به غرناطه آمدند و این شهر مدتی در اختیار آنان بود. در نهایت، این شهر به عنوان آخرین پایگاه دولت اسلامی در اروپا، در 25 آوریل در سال 1492م به تصرف مسیحیان درآمد و به حکومت هشت؛ صد ساله مسلمانان در این منطقه پایان داده شد. دوران حاکمیت اسلام در این منطقه با شکوفایی علم و دانش همراه بود؛ علوم قرآنی و حدیث، فقه، علوم طبیعی و پزشکی، نجوم و ریاضیات، فلسفه و ادبیات جلوه‌ها؛ ی از بُعد علمی و فرهنگی مسلمانان در این منطقه به حساب می‌آمد. گرچه در کنار علوم فوق، باید از معماری اسلامی یاد کرد که بقایای آن در اسپانیای امروز نشانه‌ها؛ ی از فکر بدیع و تلاش مسلمانان در نمایش دین اسلام در تمامی جهات زندگی است. سقوط دولت اسلامی در اندلس ناشی از عواملی چند می‌باشد که می‌توان از غفلت امرا و حکام جامعه اسلامی، عدم وحدت و یگانگی میان مسلمانان، تأثیرات گسترده تهاجم فرهنگی و برنامه‌ریزی و تلاش دشمنان اسلامی در باز پس‌گیری این قطعه از دنیای اسلام یاد نمود.

آغاز؛ حفر کانال سمئ، درای سده دای مدتانه (1859م)

طرح اتصال دریای سرخ و دریای مدیترانه، به روزگار باستان باز می‌گردد و گفته می‌شد که این طرح، اولین بار در زمان حکومت هخامنشیان عملی گردید. اما این کانال پس از چندی در زیرشن‌ها؛ ی بیابان پرشد و آثارش از میان رفت. بیش از 23 قرن بعد، اوج؛ گیری رقابت‌ها؛ ی انگلستان و فرانسه در قرن نوزدهم و تلاش هر کدام از آنها در برتری؛ جویی نظامی - تجاری باعث شد تا بار دیگر این طرح عنوان شود و این بار فرانسه به عنوان یک قدرت صنعتی - نظامی و در حقیقت به عنوان یک دولت استعماری درصدد برآمد تا ساخت این کانال را عملی سازد. ازاین رو، طرح حفر کانال در سال 1854م توسط یک مهندس فرانسوی به نام فردیناند دول تهیه شد و کار حفر آن از 25 آوریل 1859م آغاز

گردید. در این میان، از آن جا که بین فرانسه و انگلیس، رقابت آشکاري در میان بود، انگلستان از ارائه هر نوع کمک به فرانسه مضایقه نمود، چرا که حفر کانال به قدرت فرانسه می‌افزود. بنابراین فرانسویان بدون کمک از هیچ کشوری به تنهایی اقدام به این کار نمودند و ظرف مدت ده سال، با هزینه‌ای بالغ بر چهارصد میلیون فرانک، این پروژه را به اتمام رساندند. طول این کانال حدود یکصد و هفتاد کیلومتر، عرض آن 60 متر و عمیق‌ترین نقطه آن، 22 متر عمق داشت که بعدها وسعت بیشتری یافت به طوری که عرض آن به 200 متر رسید. کانال سوئز در 17 نوامبر 1869م طی تشریفات گسترده با حضور امپراتور فرانسه و عبور کشتی حامل وی، افتتاح شد. علت حفر کانال سوئز توسط فرانسه این بود که در آن زمان، سرزمین مصر تحت استعمار فرانسه قرار داشت و با حفر این کانال، راه ارتباط دریایی اروپا به طرف ساحل شرقی قاره آفریقا و شبه قاره هند و شرق آسیا بسیار کوتاه گردید. کانال سوئز در حدود 85 سال در دست بیگانگان بود و در نهایت در 26 ژوئیه 1956م توسط جمال عبدالناصر رئیس جمهور وقت مصر، ملی اعلام شد که باعث حمله ارتش‌های فرانسه، انگلستان و رژیم صهیونیستی به مصر و اشغال کانال گردید. با این حال نیروهای مهاجم پس از چندی از کانال عقب‌نشینی کردند و کانال سوئز کاملاً تحت اختیار مصر درآمد. کانال سوئز همه ساله سود سرشاری از محل اخذ مالیات از کشتی‌های عبوری، نصیب دولت مصر می‌سازد.